

LBRIS

We know
books

ALEX ȘI PRIETENII

în lumea meseriilor

Texte: Lisa Rajan
Ilustrații: Alessia Trunfio

LITERA

EROII DE LA URGENTE

Alex era în mansarda casei. Căuta vechiul cufăr cu costume. Era obiectul ei preferat din toată casa.

Iată-l!

Fata împinse capacul greu. Degetele îi vibrară așa cum se întâmpla întotdeauna când deschidea cufărul. Ceva deosebit era pe cale să se întâmple.

În cufăr erau haine, uniforme, pantofi și pălării... o ținută pentru fiecare meserie la care te-ai putea gândi. *Astăzi, pe care o va alege cufărul pentru mine?* se întrebă ea cu ochii strălucind.

Vibrațiile i se răspândiră în brațe. Alex închise ochii. Podul casei se roti și ea se trezi rostogolindu-se prin spațiu și timp.

Pleca într-o altă aventură!

Când Alex deschise ochii, stătea în picioare într-o secție de urgențe a unui spital. Locul era foarte aglomerat.

O asistentă îi punea unei fete un bandaj în jurul genunchiului și mai era acolo un băiat cu un bandaj la cap.

Alex se uită la ea însăși. Purta un halat alb și pantaloni albaștri de bumbac pentru spital. Avea un stetoscop la gât și un ceas prins la buzunarul de la piept.

— Bună, doctoriță Alex, zise o fată

îmbrăcată la fel. Sunt Ela, doctorița-șefă. Va fi o zi plină azi – avem deja tot felul de accidente și urgențe!

— Sunt doctoriță! zise Alex. Dar nu știu cum să vindec boli ori să salvez vieți. Nu știu de unde să încep!

— Nu-ți face griji, spuse Ela zâmbind. Uită-te la mine! Doctorii au ani de pregătire, dar fiecare pacient este diferit și trebuie să-ți dai seama ce să faci de fiecare dată. Așadar, *Oprește-te, Privește și Ascultă.*

Întâi, *Oprește-te* să verifici semnele vitale ale unui pacient. Respiră? Îi bate inima prea repede sau prea încet?

Ținu apăsând două degete pe încheietura interioară de la mâna lui Alex pentru a-i verifica pulsul.

— Apoi, *Privește* semnele – o erupție cutanată, o sângereare, o umflătură.

Ela verifică brațele lui Alex.

— Apoi, *Ascultă* simptomele. Are dureri? Simte amețeli? Îi este cald sau frig?

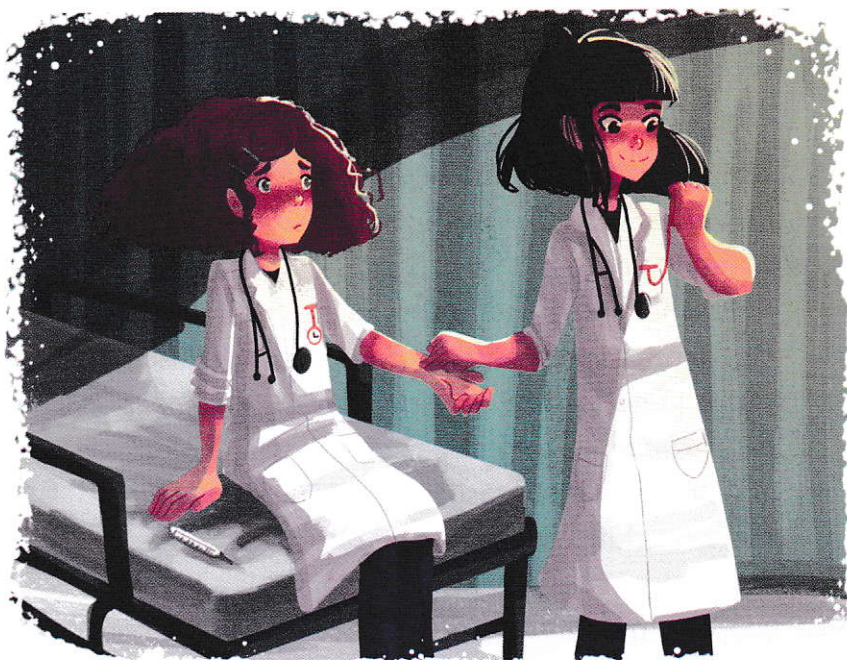
Își puse mâna pe fruntea fetei.

— Și, apoi, pui informațiile cap la cap.

Bip! Bip! Bip!

Se auzi alarma Elei.

— O ambulanță! spuse ea. Hai, doctoriță Alex!

Ela se grăbi să se ducă afară. Tocmai sosise o ambulanță cu girofarul aprins.

— Un băiat a fost lovit de un autoturism! strigă în grabă unul dintre **paramedici** în timp ce deschidea ușile din spate ale ambulanței.

Alex se uită înăuntru. Un băiat în echipament albastru și roșu de fotbal zăcea întins pe o targă. Arăta palid și foarte posomorât. Se ținea strâns de brațul stâng.

Lângă el, stătea așezată o fată. Ținea în mână o geantă sport și părea foarte îngrijorată.

Paramedicii coborâră targa din ambulanță. O împinseră pe scaunul cu roțile prin ușile spitalului. Ela alerga alături.

— Ce s-a întâmplat? o întrebă Alex pe fată în timp ce doi dintre aceștia o urmau.

— Eu sunt Irina. El este fratele meu, Petru. Jucam într-un turneu de fotbal și Petru a marcat de trei ori în semifinala lui! Un căutător de talente care asistase la meci l-a rugat pe Petru să dea o probă la Academia de Tineret. Petru a fost atât de entuziasmat, încât a traversat strada în fugă să-mi spună. Nu s-a asigurat și a fost lovit de o mașină.

Ela îl consultă pe Petru.

— Ai avut mare noroc – ai suferit un șoc urât, dar ești bine... îi spuse Ela băiatului, mai puțin, brațul tău. Pare

fracturat. Doctoriță Alex, te rog, ai putea să-l duci pe Petru la Matei pentru o radiografie? Și spune-i surorii lui să rămână în sala de așteptare.

Aparatul Elei se auzi iar. *Bip! Bip! Bip!*

— Următoarea urgență – un băiat cu un jeleu blocat în nas!

Lui Alex nu-i venea să creadă ce auzea. De ce ar ajunge un jeleu în nas?

Matei îi aștepta în salonul de radiologie.

— Vino și așază-te, spuse Matei. Pune-ți brațul stâng pe masă... cu palma în sus. Oh! Va trebui să îți scoți brățara medicală. Va bloca razele X.

Petru scoase brățara și i-o dădu lui Alex.

— Pentru ce este? întrebă ea.

— Pentru alergia la arahide, răspuse Petru. Trebuie să port mereu cu mine o injecție specială. Mama e la fel – aproape c-a murit odată. Brățara dă de știre oamenilor despre asta – în cazul în care am o reacție alergică și nu pot vorbi.

Matei puse aparatul cu raze X peste brațul lui Petru.

— Așa. Acum... ține-ți brațul nemișcat.

Matei și Alex se îndepărtară de aparatul cu raze X.

Clic! Matei făcu radiografii ale...

Clic! ... brațului lui Petru...

Clic! ... din trei unghiuri diferite.

Matei se uită la imaginile de pe ecran.

— Ei bine? întrebă Petru cu spaimă în glas.

E fracturat?

— Mă tem că da, spuse Matei cu blândețe. Va trebui să-ți punem brațul în ghips ca să stea nemișcat în timp ce se vindecă osul.

— Pentru cât timp? Căutătorul de talente a spus că probele se dau săptămâna viitoare. Nu le pot rata! gemu Petru.

— Pentru șase săptămâni, spuse Matei. Îmi pare rău. Va trebui să încetezi să joci fotbal ca să nu cazi ori să nu-ți lovești brațul.

— Dar asta a fost marea mea șansă! spuse Petru în timp ce ochii lui se umplură de lacrimi. Lui Alex îi era tare milă de el.

— Uite, zise ea, binevoitoare, Academia de Tineret poate să-ți amâne probele cu două luni.

— Ar face asta? spuse Petru smiorcăindu-se în timp ce-și ștergea ochii.

— Merită să întrebi, sugeră Alex. Mă duc să-i spun surorii tale ce se întâmplă.

Alex se duse înapoi în sala de așteptare.

